

Kovács András Ferenc

(1959 – 2023)

KAZINCZY UTCA 22

padlásra menne gyermeked ///////////////
kiszámolósdit dűnnyög el
isten lehetne még szegény ///////////////
győz majd a rossz s a jó lakol –
kitörte minden tejfogát ///////////////
rablóbandúrként sejtí már
papírsárkánnyal társalog ///////////////
a pince mélyén gyermeked

a lépcsőházban gyermeked ///////////////
frissen síkált cementre dől
korlátan csúszkál mint a fény ////
kilincsek zárok fénylenek
hárfázik barna rácsokon ///////////////
bűgőcsigákról álmodoz
tanulja már a rettegést ///////////////
a lépcsőházban gyermeked

padlásra készül gyermeked ///////////////
hasadt fakarddal csápolász
papírsárkánnyal mérkőzik ///////////////
hol üldöző hol üldözött
emelje fűtűyös félelem ///////////////
patkányfogókba ütközik
segítse fázós félhomály ///////////////
a pince mélyén gyermeked

a pince mélyén gyermeked //////////
poros gerendán vágat el
saját árnyékához lapul //////////
kémények közt a szürkület
lesen lopózó indián //////////
vértetse pernye és hamu
lélegző kő a fal tövén //////////
padlásra készül gyermeked

a lépcsőházban gyermeked //////////
bágyasztja pisla lámpafény
kis hátitáskán üldögél //////////
párkányra karcos névjegyet
kizárta önként önmagát //////////
kiszáll az esti ablakon
magára néz a kulcslyukon //////////
a lépcsőházból gyermeked

a pince mélyén gyermeked //////////
papírsárkánnyá változott
hazudja már mi jó s mi rossz – ///
kitörte isten tejfogát
bújócskát játszik egymaga //////////
nem védi padlás – pince sem
rejtőzködésben is hunyó //////////
holtában lesz csak nagykorú
///////// BORÍTSD BE BOLDOG ÉRTELEM //////////